

מבעד למסיה

(שעורים בהסתכלות)

משנכנס אב
ממעטים בשמחה
ומרבים בתרבו.
בת"א פרצה
מחלקת ר"ל לא
חלילה בין בורגנים
וכין פועלים. אלא

בין מחוסרי עבודה ופועלי המזרח. אלה עמדו
ומענו: "רב מנין" ואלה ענו: "רב בנין".
ולסוף היה רב ענין כמו שנאמר: הקול קול
פ"מ והידיים ידי פ"צ ועד שבאו על שכרם
מחאירלנדים שהיו, כנראה, אף הם מחוסרי
עבודה וחכו בשבע עינים ובשתי ידיים
ל"החתיכת עבודה" כזו. ומכיון שגתנה רשות
למשחית. אינו מבחין בין פועל לבורגני
ובין "של יד" ו"של ראש" ולשווי המשקל
בכדו על ימין ועל שמאל. ולא זאת אלא
שהובילו אותם אחר-כבוד ל"הדרגיא" ביפו
והממשלה יר"ה דאגה לפרנסתם והספיקה
להם עבודה לחדשים אחדים בסרפנד וגם
מלבושיהמלך חנם. עד שישתחררו כמכובד
וישובו לת"א כדי להודות למ"מ ראשהעיריה
על הסרו הגדול עמחם...

אימרים כי העיריה הקציבה חלק גדול
מההכרואה של דיונגוף באמריקה. כדי לתקן
את השמשות והדלתות, שנפצו הזגגים והנגרים
שבין מחוסרי-עבודה מכונה תחלה, כנראה,
כדי להכין להם עבודה.

ומזה, כמובן, בנין אב לשכנינו ביפו
ובלונדון... בקצור, לא נחת ביעקב וקשה יום
"בנין" זה של ת"א לישובנו יותר מיזם
חרבו בית המקדש בירושלם.

ולא רק בין פועלים סתם אלא בין

מנהיגיהם, סופרים ומנהליתבנק שלהם פרצה
בת"א מלחמה בשביל פרנסהי עד שהומין
האחד את השני למלחמת השנים לא "במקשעש
בקומקום" ולא בעט אלא דוקא באקדחים
סמשי שנקרא בלע"ז "דואל מכסיקני" כקומר
שעשים פיף-פאף עד נכירא ועד שאחר מהם
או שניהם יחד הולכים לעולמם. ומכיון
שהפועל המנהל לא היה עדיין במכסיקה ולא
אחז אקרה בידיו, לא יצא הדבר אל הפועל
וכרב פחד עזב את מקומו עד שיבוא
"אליהו"...

ולא רק מנהליתבנקים אלא גם מנהלי
גמנסיות ביפו מכים באבני שהם עד זוב דם
מפני "אתה בהרתני" בקצור שבוע של מכות
ומהלומות.

וסדנא דארעא קדישא חד הוא.

גם פה בירושלם עיה"ק זכינו ב"ה
בשבוע זה ל"הדואל" אמולי, אך לא מכסיקני
אלא "ליטאי", לא באקדחים חלילה אלא
פשוט באגרפים ולא בין פועלים-מנהלים אלא
בין-רופאים, אל יהיה להם הדבר לגנאי...

אחד "האסקולפים" שלנו בירושלם שכח
כנראה, את שם חברו וקרא לו בשם: "לומפ".
לא ידע הליטאי פרוש מלה זו, מה עשה? —
הלך וסבב בכל מאה-שערים ובית ישראל
ושאל כזהם ואת פרוש המלה ה"לומפית"
הזאת ולא יחעו. הלך לבית הספרים הלאומיים,
פתח את כל המלוגים האיטלקים ובכל שבועים
לשון, יגע ויגע ולא מצא, עד ששאל את
אשתו והיא הסבירה לו כי "לומפ" הוא מין
תארי-כבוד שנותנים לא לרב ואפילו לא
לדוקטור...

מה עשה הבחור? — אני לא הייתי בשעת
מעשה אלא שמעתי בסוד מפי אחד מתלמידי

הטובהקים — כשיצאו שניהם מן המשפט,
הלך השני להומו ולא הרגיש כלום כי האדם
יראה רק לעינים, והנה התנפל עליו מאחוריו,
השכיבו על הארץ ו"הרביץ" בו כדבעי —
מה ש"ליטאי" יכול! — וכך היה מזנה:
אחת למעלה ושבע למטה, אלא כמצליף.
וכל כך למה? — בשביל משרה בבית
המשוגעים שלנו...

* * *

ומשנכנס אב מרבים אצלנו בשמחה.
לקיים מה שנאמר: בן חכם ושמח א ב...

במוצש"ק העברה זכינו ב"ה לקומידיה
שלמה באולם ביה"ס למל — חנם. שם החזיון:
בחירות לקונגרס" וגבור המחזה: ה"ברמזל"
מת"א... חבל מאד, שלא מכרו המסדרים
כרטיסים בשיללינג או אפילו בשני שיללינגים
לחצנה זו כדי לאסוף הוצאות הדרך לציר
מירושלים. הלמיד אחד מה"נוטבלים" והבעלי
בתים והסוהרים בעירנו, בא אלי בטענה:
"סטויטש?" — הוא אומר — ירושלם היא
נמשלה לסדום, שלא נמצא בה אפילו "צדיק"
אחד לשלחו בתור ציר לקונגרס בקרלסנד?...

וגם נשפים לא חסרים ב"ה, בתשעת
הימים". כרוז נפיק בחיל: "הכוננו! הכוננו!"
— לקראת נשף, ותמול פשטו זונות זונות
של נשום וצעירות עדינות ויפהפיות בחוצות
ירושלם. עיה"ק והן ר"ל את הכריות
לקנות כרטיסים לנשף שעוריי-ערב לעברית,
עיהיה אי"ה כמו"צשק, נחמו". בשבוע שעבר
שלמתי בעד פתקאות אדומות של "תלמידי"
כידוע, ובשבוע זה — בעד פתקאות אפורות,
ורודות וירוקות של תלמידותי החביבות, כי מן
לא עושים בשביל צעירות, כלומר בשביל
השפה העברית אצלנו? ...

* * *